

Sabira Ståhlberg

Flyger i vinden

Lecti

book studio

**Aska från en vulkan
fyller luften i staden.
Teven skickar ut en grupp
för att filma vulkanen.**

**Men det brinner i staden,
och någon har stulit
en väldigt viktig staty.**

**Snart gäller det livet.
Det flyger farliga saker
i vinden...**

**Emil rapporterar från elverket
medan Edda filmar.**

ISBN 978-619-192-243-7 (inbunden)

ISBN 978-619-192-250-5 (PDF)

ISBN 978-619-192-234-5 (EPUB)

Kapitel 4

— Kära tittare! Det här är Emil,
som rapporterar från elverket i staden.
Elverket använder fossila bränslen
som kol och gas för att producera el.
Precis bakom mig brinner det.
Röken är svart, men jag ser ingen eld.
Vi vet inte vad som händer inne i elverket,
för ingen får gå in eller komma ut.

Emil torkar svetten ur pannan och fortsätter:
— Jag hoppas att ni ser på serien,
som startar... nej, det blir ingen serie.
Vi gör en speciell sändning idag
och fortsätter att rapportera från olika platser.
Slå en signal om ni ser den stulna statyn.
Vi behöver vår ärade kapten Lipari.
Han är den enda, som kan stoppa vulkanen.

— Ducka, Emil! skriker Edda.
Men Emil hinner inte reagera.
En liten sten flyger rakt på honom.
Den träffar honom på övre läppen.
En annan sten slår in i bilen
och söndrar ett fönster.
— Vulkanen har fått fullträff, ler Edda.

— Aj, skriker Emil. Det gör ont!
Han lägger handen över munnen.
— Blöder det? frågar jag oroligt.

- Såklart, ropar Emil. Jag dör!
- Vi är fortfarande i sändning, påminner Edda.

Jag torkar fort blodet från Emils läpp.
Såret är inte stort, men hans läpp sväller upp.
— Bästa tittare, säger Emil.
Ni ser att vulkanen sprutar ut stenar.
Precis som kapten Lipari blev sårad
har jag också fått ett sår av en sten.
Och liksom vår ärade kapten fortsätter jag
att arbeta för vår stad och för allas bästa.
Följ med mig till elverket!

Framför elverket står en massa människor.
Polisen försöker hindra dem från att gå in.
Edda filmar, medan Emil går fram till dem.
Några känner igen honom.
— Emil, berätta vad som händer här, ropar de.
— Jag vet inte ännu, säger Emil.
— Polisen säger, att alla där inne mår bra,
säger en kvinna. Men vi tror inte på det.
Min man jobbar på elverket och jag är orolig.
— Jag ska försöka hjälpa, lovar Emil.

Vi tränger oss fram till poliserna.
— Vad händer i kraftverket? frågar Emil.
— Ingenting, svarar en av poliserna.
Var vänlig och gå bort härifrån.
— Jag kommer från teven, säger Emil.
Människorna vill veta vad som händer.
— Ingenting sker, upprepar poliserna.
— Betyder det, att ni inte har information?
frågar Emil. Varför får ingen komma ut?

Får vi gå in i elverket och fråga?
Har ni kontakt med dem, som är inne?
— Vi får inte ge ut information,
svarar poliserna. Ni måste sluta filma.
Det är inte tillåtet att filma här.

Edda ler vänligt mot dem och nickar.
— Såklart, säger hon. Kom, Emil, vi går.
— Poliserna hindrar mitt arbete, säger Emil surt.
Vad ska jag säga till tittarna?
Varför är röken svart? Var är svampen?
— Vilken svamp? frågar jag.
— Molnet ovanför explosionen, svarar Emil.
Då ett kraftverk sprängs bildas ett moln,
som liknar en röd flugsvamp.

— Elverket har inte exploderat, säger jag.
Svamp-molnet bildas efter en atombomb.
Röken från brinnande olja är svart.
Den har en tung och frän lukt,
men den är inte dödligt giftig.
Jag tror, att det är olja som brinner
eller kanske högarna av kol.
Arbetarna i elverket överlever nog.
Gå genast och lugna ner människorna.

Innan Emil hinner fram till dem,
rusar alla människor mot poliserna.
— Släpp in oss, ropar de.
Varför kommer ingen ut? Är de döda?
Edda ställer sig bakom bilen.
Hon plockar fram vår lilla drönare,
som hon sänder upp i luften.

Drönaren flyger över Emils huvud.
Den surrar som många ilska getingar.
Edda låter drönaren flyga iväg mot sidan,
så att poliserna inte märker den.
Sen flyger den rakt över poliserna.
De hör inte sullet, för alla skriker.
Emil försöker lugna dem,
men ingen lyssnar på honom.

Min telefon ringer.
— Fantastiska bilder, säger chefen.
Håll ögonen öppna då ni åker därifrån.
En man ringde och berättade,
att han sett den stulna statyn på en lastbils flak.

Edda sänder drönaren högt upp i luften
och sänker den över elverket.
Den filmar först bara rök, men sen ser vi gården.
Jag tittar över Eddas axel på skärmen,
som hon håller i händerna.
— Här finns ett hål i taket, pekar Edda.
Jag undrar vilken byggnad det är.
Det ser ut som en matsal.
— Rummet där man klär om sig, säger jag.
Jag har varit där med chefen.
— Du har rätt. Oljan brinner.
Där kommer en sten igen, ropar Edda.
Nej... den får inte... Nej, kom inte hit!

En enorm sten från vulkanen
flyger över elverket rakt mot oss.
— Spring och varna dem, ropar Edda.
Stenen kan slå ner rakt bland människorna!